

Interview met Rosa van der Wilt en Marleen Keij

Je bent zoveel meer dan dat je denkt!

Marleen Keij (l) en Rosa van der Wilt

Een ritje aan het einde van de middag op haar scooter kostte de 21-jarige Rosa haar kapperscarrière. Een hard gelag dat zij door het opgelopen letsel haar zo geliefde vak uiteindelijk niet meer kon uitvoeren. Rosa vertelt LetselschadeNEWS over het ongeval, haar strijd om haar leven opnieuw richting te geven en de hulp die ze hierbij kreeg van herstelcoach Marleen Keij.

Tekst Floor Verhees | Fotografie Niels Henk Keij

De avond voor het ongeval, op 18 september 2018, vertelde Rosa haar moeder nog hoe gelukkig ze was met de keuzes die ze had gemaakt. Een paar jaar eerder verkeerde Rosa in tweestrijd over haar beroepskeuze. Zolang als ze zich kon herinneren wilde ze kapster worden, net als haar moeder. Toch maakte ze een uitstapje naar de HBO-opleiding Sociaal Pedagogische Hulpverlening (nu SocialWork). Maar al snel werd tijdens de opleiding voor Rosa duidelijk dat haar hart voor 100% bij het kappersvak lag. Vol enthousiasme en overgave stortte ze zich op het kappersvak in de kapsalon van haar moeder en met veel succes. Ze ontwikkelde zich als een gedreven en getalenteerd kapster met leidinggevende kwaliteiten die haar vak goed verstond en in de toekomst de salon van haar moeder zou overnemen. Naast haar werk had ze een rijk sociaal leven en ook op sportief gebied had ze haar draai gevonden. Ze leidde haar leven met de wind in de rug, tot die noodlottige middag in september.

Rosa, wil je vertellen wat er is gebeurd?

Het was aan het einde van de middag dat ik onderweg was naar mijn moeder, waarmee ik samen naar een kappersshow zou gaan. Daar zouden we de nieuwste trends op het gebied van hairstyling en kleuren voor het aankomende seizoen gaan zien. Ik reed op het fietspad en een rode scooter kwam mij tegemoet gereden.

Het fietspad waarop wij reden, kruiste een weg en op het moment dat wij de kruising naderden, kwam een auto van rechts aangereden. Ik nam gas terug en stond stil. Toen de auto voorrang verleende aan de scooter, trok ik ook op. Ik had oogcontact met de bestuurder, bedankte haar door mijn hand op te steken en gaf een knikje. Op het moment van passeren, gaf de bestuurder plots gas en raakte mijn scooter. Ik werd gelanceerd en belandde vier meter verderop op mijn linker heup. Later bleek dat de automobiliste zich had vergist en wel had willen remmen, maar per ongeluk gas gaf.

Je omschrijft het zelf als een 'knullig' ongeluk. Maar desondanks wel flink letsel, toch?

Met knullig bedoel ik, dat het ongeval ook met een sisser af had kunnen lopen, maar kennelijk ben ik verkeerd terechtgekomen. Omdat ik meteen na het ongeval zoveel pijn had en geen gevoel meer in mijn benen had, werd ik met de ambulance naar het Albert Schweitzerziekenhuis in Dordrecht overgebracht. Daar werd, naast een gekneusde enkel en knie en een hersenschudding, ook geconstateerd dat mijn bekken aan de linkerkant op drie plaatsen was gebroken. De behandelend arts gaf toentertijd aan dat het herstel zeker een jaar zou duren. Met die opmerking in mijn achterhoofd ben ik na een week in het ziekenhuis te hebben gelegen, tijdelijk terug bij mijn

moeder ingetrokken. Ik kon niet voor mezelf zorgen vanwege het letsel en de zware medicatie en kon dan ook niet naar mijn eigen studiotje op twee hoog zonder lift.

Na drie maanden ben je weer naar je eigen studio verhuisd?

Ja, en dat was nog wel behelpen, maar met mijn toenmalige vriend en mijn moeder die een paar keer per week langs kwam voor hand- en spandiensten, lukte het wel. En in die tijd kwamen ook wel vriendinnen langs. Toch was ik de meeste tijd bezig met mijn herstel. Ik wilde kost wat kost na een jaar weer 'de oude' zijn. Daarvoor ging ik 3x per week naar de fysiotherapeut en 1x per week zwemmen. Soms werd ik gek van de pijn, maar het idee dat het na een jaar beter zou gaan, was voor mij een stip aan de horizon. Die gedachte hield mij overeind.

Hoe stond jouw herstel er na een jaar voor?

Ik was van rolstoel via looprek naar wandelstok gerevalideerd. Maar echt tevreden was ik toch nog niet, want zonder wandelstok kon ik mij niet redden en ik was verre van pijnvrij. De chirurg van het Albert Schweitzer heeft mij destijds doorverwezen naar een gespecialiseerd trauma-chirurg in het Maasstad Ziekenhuis. Dus toen ik na een jaar voor controle bij de trauma-chirurg binnenkwam, was dat voor mij wel een spannend moment. Tot mijn grote verbazing zei hij dat hij niet verwacht had mij lopend te zien binnenkomen. Het zou veel te snel zijn, omdat het genezingsproces minstens vijf jaar in beslag zou nemen. Op dat moment viel ik in een gat en stortte mijn wereld in. Ik had alles op alles gezet om binnen een jaar hersteld te zijn, en nu had ik nog ineens vier jaar te gaan. Het zal destijds in de communicatie zijn misgegaan, maar voor mij was de nieuwe diagnose van het genezingsproces desastreus.

Weet je nog hoe je je voelde in die tijd?

Voor mijzelf was het contrast tussen mijn leven vóór het ongeval en erna niet te bevatten. Tot 18 september lag het leven in alle opzichten aan mijn voeten. Van het ene op het andere moment was ik een jonge vrouw met een blijvende beperking. Na een jaar werd in de gesprekken met de bedrijfsarts, de arbeidsdeskundige, de ergotherapeut en de fysiotherapeut duidelijk dat het re-integreren op mijn werk niet lukte en we een ander traject zouden moeten gaan volgen. Voor mij betekende dat, dat mijn droom en mijn passie om in de kapsalon te werken, waren vervlogen. Ook had ik in het jaar na het ongeval mijn toenmalige vriend en vrienden verloren, omdat ik alleen nog met mijn pijn en herstel bezig was. Achteraf was het voor mij een rouwperiode waarin ik afscheid moest nemen van mijn oude leven, maar daar niet toe in staat was. Door het tegenvallende bericht van de chirurg bleef ik hangen in mijn verdriet. Mijn stip aan de horizon was weg.

Heb je hulp gekregen om toch vooruit te komen?

In eerste instantie werd een traject chronische pijn revalidatie gestart en in

verband met de Wet Poortwachter, een keuring bij het UWV. In dezelfde periode was ook sprake van corona, waardoor afspraken niet door konden gaan, ik weinig mensen zag en behandelingen op afstand plaatsvonden. Mede door het hele proces merkte ik wel dat ik opnieuw behoefte kreeg om onderdeel te zijn van de maatschappij. Dat was de aanleiding om me te richten op een nieuwe studie. En een opleiding die mij aansprak, vond ik ook. Dankzij goede afspraken met de zorgcoördinator van de opleiding, startte ik in 2020 met de pabo op de Thomas More Hogeschool. Vanwege corona volgde ik, net als alle andere studenten, het eerste jaar online en dat kwam mij goed uit, want op die manier kon ik alle lessen volgen, hoefde ik niet te praten over mijn beperking en was die ook niet zichtbaar. Totdat ik een jaar later, in 2021, na het behalen van mijn propedeuse wel weer fysiek op school werd verwacht en mij realiseerde dat het verdriet over het ongeval mij nog steeds beheerste.

Was dat het moment dat herstelcoach Marleen Keij in beeld kwam?

Ja, dankzij de schaderegelaar van de tegenpartij kwam ik in contact met Marleen. Vanaf het eerste moment

hadden we een goede klik. Marleen kwam 'zonder voorkennis' bij mij, zodat ik mijn verhaal kon vertellen. Ze stelde mij vragen die niemand eerder had gesteld. Het eerste gesprek voelde als erkenning voor wat mij was overkomen.

Ook de belangenbehartiger van Rosa ondersteunde deze door de tegenpartij voorgestelde interventie en is ook verheugd over het eindresultaat. Ellis Verhoeven, senior personenschade expert: "Iemand met letsel zou terug in zijn of haar kracht gezet moeten worden, en daar zou het bij letselschade in de eerste plaats om moeten gaan".

Marleen Keij is herstelcoach en begeleidt vanuit het proces van posttraumatische groei (PTG) onder andere letselschadeslachtoffers na een ongeval. Aan de hand van een met betrokkene opgesteld plan van aanpak waarin uitdagende, reële en haalbare stappen staan, gaat betrokkene zelf aan de slag. En Marleen ondersteunt het proces daar waar nodig is.

Marleen, wie trof je aan bij jullie eerste ontmoeting?

Een jonge vrouw die wel in beweging wilde komen, maar nog niet het verdriet

onder ogen kon komen dat ze door het ongeval en het letsel zo bruut uit haar leven was geslingerd. De verandering die dat teweegbracht, deed haar nog teveel pijn. En dat is heel begrijpelijk. Op zo'n moment denk ik vaak, was ik maar eerder betrokken geweest, dat had veel verdriet kunnen voorkomen.

Hoe zag jouw plan van aanpak eruit om Rosa in beweging te krijgen?

Ik werk graag met zogenaamde opstellingen (dit is een bewustwordings-

methode waarbij iemand zijn eigen positie onderzoekt in een groter geheel, bijvoorbeeld het gezin van herkomst) en laat mijn cliënten eerst als het ware 'spelen' met poppetjes (zie foto pagina 7). Aan de hand van verschillende soorten personages heeft Rosa zelf haar situatie van vóór en na het ongeval in beeld gebracht (of opgesteld). Waar stond en staat zij zelf in haar leven? Wie waren/zijn belangrijk voor haar? Wie stonden/staan dichtbij? Met wie voel(de) ze zich verbonden? Door op deze manier te werken, kon Rosa afstand nemen van haar eigen situatie en dat zorgde voor

verheldering en inzichten die in relatie staan tot het ongeval. Daarna konden we samen in kaart brengen wat wel goed ging en wat niet goed ging, wat zou Rosa in haar huidige leven anders willen invullen? Toen daarover meer duidelijkheid was, konden we een plan van aanpak opstellen, waarmee Rosa aan de slag ging. Mijn rol is dan te ondersteunen waar nodig en daarvoor maakten we afspraken. Het liefst ga ik tijdens die afspraken naar buiten en maakten we bijvoorbeeld een wandeling door het bos (zie foto).

Rosa, hoe was het voor jou om op deze manier aan de slag te gaan?

Het heeft mij heel erg geholpen om niet bezig te zijn met een einddoel, maar meer gericht te zijn op vandaag de dag. Daardoor werd ik in staat gesteld per situatie met meer flexibiliteit naar mijn beperking te kijken. Hierdoor kon ik opnieuw ontdekken wat ik nodig had om keuzes te maken en dit ook te communiceren naar anderen. Door Marleen ben ik me ervan bewust geworden dat als ik aangeef wat ik nodig heb, er meer verbinding is tussen mij en anderen. Daar heb ik op zoveel fronten profijt van, zoals in contact met vrienden, studiegenoten, familie en op

mijn stage. Door het ongeval ben ik veranderd en dankzij de coaching van Marleen ben ik fysiek en mentaal sterker geworden, waardoor ik me verder heb ontwikkeld en opnieuw de verbinding heb gevonden met mezelf. Zin in de toekomst heb ik nooit verloren, maar de connectie met mijzelf was ik wel kwijt. Ik ben blij dat Marleen mij heeft geholpen met zoeken naar en verbinden met wie ik diep van binnen ben.

Marleen, hoe kijk jij terug op het coachingstraject van Rosa?

Het was voor Rosa belangrijk om weer zelfredzaam te zijn en zichzelf te hervinden. Ze stond ervoor open

om in beweging te komen en dat is wel de eerste stap tot verandering. In het hele traject was Rosa bereid om te voelen en te ervaren wat alle stappen in het proces bij haar losmaakten. Dat maakt heel kwetsbaar, en verrijkt tegelijkertijd ontzettend. En nu zie ik een heel mooi krachtig mens en weet dan 'je bent zoveel meer dan dat je denkt!'

Rosa, heb jij nog een laatste hart onder de riem voor de lezers van LetselschadeNEWS?

Jazeker, als je voelt dat de kracht niet meer uit je hart komt, zoek dan iemand die jou helpt de weg terug te vinden! ♦

Advertentie

www.metzorg.nl

Voorzieningen

Ergotherapeutisch advies - hulpmiddelen - aanpassingen - mobiliteit - Wmo

Werk & studie

Arbeidsdeskundig advies - re-integratie - studiebegeleiding - UWV

Ondernemers & ZZP'ers

Coaching - bedrijfskundig advies - re-integratie

Medisch

Second opinion - alternatieve behandelingen

NAH

Coaching - begeleiding - advies alternatieve behandelingen

MetZorg biedt als onafhankelijk herstelgerichte dienstverlener complete ondersteuning op het gebied van care, arbeid, ondernemers en medisch herstel.

Verzorging & begeleiding

Wmo - PGB - Wlz - Zvw - zorgschade - bewindvoering - ADL en gezin

Wonen

Bouwkundig advies - woningaanpassingen - verbouwen - verhuizen

Wil je inhoudelijk advies of een casus bespreken? Bel of mail vrijblijvend!